

efter en følgende Finantsloobevilling, at der skulde være Grund til at gjøre dette til et Konfliktpunkt mellem Thingene. Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Ministerium, skal jeg kun omtale et, som er stillet af den ærede Kultusminister. Det gaar ud paa, at der skal gives Ministeren Ret til en større Anvendelse af Stiftsmidlerne, saa at han vil faae Ret til at bruge indtil 13,000 Kr. til Lønningsstillæg til Præster i større Embeder. Dette Forslag er jeg afgjort imod; thi blive vi ved saaledes at give Ministeren Ret til at forandre Lønningsbestemmelserne for Geistligheden, vil Følgen deraf blive, at Kultusministeren ikke vil føle sig breven til at gjøre Forslag til en Præstelønningslov, hvortil vi i saamange Retninger trænge; thi det er ikke alene Lønningsbestemmelser, men ogsaa andre Bestemmelser, der ville komme frem i en Præstelønningslov. Jeg skal efter dette anbefale, at man forkaster denne Ændring. — Med Hensyn til de andre Ændringsforslag, dem, der ere stillede af den ærede Krigs- og Marineminister, maa jeg foruden det, at jeg i det Hele vil anbefale at tage Lovforslaget, som det foreligger, blot for mit Vedkommende bemærke, at jeg ikke har været istand til i den meget korte Tid fra iforgaars Aftes eller igaar Morges at kunne sætte mig ind i den Række af Ændringsforslag, som den ærede Minister har opstillet, og at jeg derfor ikke paa nogen Maade kan stemme for dem. Jeg vil, efter hvad jeg har anført, anbefale, at man forkaster alle Ændringsforslagene og holder sig til Finantsloven, som den er vedtagen i det andet Thing.

Krigs- og Marineministeren (Kavn):

Ved 1ste Behandling af det foreliggende Finantslovsforslag udtalte jeg, at der paa § 26 var forlangt en lang Række af Poster angaaende Krigs- og Marineministeriet, som vare negtede i det andet Thing, uagtet i hvert Fald flere af dem havde den største Betydning for Hæren og Flaaden. Da det er Regjeringen om at gjøre ikke i mindste Maade at bidrage til at forsøge den Strid, der for Diebliffet staar — tværtimod —, saa har jeg ikke igjen villet opstille alle Forslagene, men har indskrænket mig til alene at fremkomme med Ændringsforslag angaaende Poster, hvis Bevilling kunde siges at være af en mere formel Natur, idet det er Poster, hvorom de to Thing have været enige ifjor. Det er altsaa Poster, hvis Nødvendighed er anerkjendt paa begge Sider; det er endvidere Poster, om hvilke det er udtalt i det andet Thing, at, naar de vare fremkomne paa anden Maade, vilde Thinget Sikkert have imod at bevilge dem. Jeg har derfor ikke paa nogen Maade kunnet tro, at det vilde give Anledning til nogen- som helst Forsøgelse af Striden, at disse Poster bleve opførte paa Finantslovsforslaget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dem til Vedtagelse af det høie Thing.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Som det høie Thing vil se, har jeg kun stillet et Ændringsforslag vedrørende Anmærningen om Anvendelse af Stiftsmidlerne, hvormod jeg af samme Grund, som nu er anført af min ærede Kollega, ikke har ment det rigtigt for Diebliffet at optage de andre af mig ved 1ste Behandling omtalte Punkter: Spørgsmaalene om Dækning af Bidraget til Real-skolerne, om nye Adjunktens Ansættelse, om Tilskud for de inddragne Bispetiender til mindre Præsteembeder og endelig om en Distriktsreise til Grønland. Jeg har, som sagt, ikke optaget disse 4 Punkter, for ikke at forsøge Stridens Gjenstand og ogsaa af det rent praktiske Hensyn, at man maaste lettere en anden Gang vil faae disse Punkter vedtagne i en saadan Form, som kunde være tilfredsstillende for Administrationen, naar man ikke blander dem ind i Strids-spørgsmaalene iaar. Det eneste Spørgsmaal, som jeg har optaget, er da det om en forøget Bevilling af Stiftsmidlerne, hvilket Forslag jeg har optaget af den Grund, at jeg ønsker, at denne Sag maa blive afgjort iaar. Jeg gjentager, hvad jeg yttrede ved 1ste Behandling, og hvad jeg ogsaa har udtalt i det andet Thing, nemlig, at jeg for mit Vedkommende, naar det endelig skal være, kan nøies med den Bevilling af 25,000 Kr., som har staaet paa Finantsloven i en Række af Aar, men at jeg paa den anden Side vilde anse det for at være i høi Grad heldigt for Administrationen, om man kunde faae den forøgede Bevilling, som her er foreslaaet. Jeg har altsaa optaget dette Spørgsmaal igjen for at faae det endelig afgjort iaar. Hvis det skulde vise sig, at de to Thing ikke kunne blive enige om dette Spørgsmaal, saa skal det ikke blive noget Strids-spørgsmaal. Jeg laber da Tingen falde for Fremtiden, hvoraf atter følger, at der heller ikke for Fremtiden, saa længe som jeg har med Sagerne at gjøre, vil blive afdraget af de større Præstefaldsindtægter. — Det store Spørgsmaal, som vedkommer mit Budget, nemlig Spørgsmaalet om Dækningen af Universitetets Underbalance, skal jeg ikke omtale nærmere. Jeg har jo baade her og i det andet Thing havt Leilighed til at omtale dette Spørgsmaal, og jeg kan henholde mig til det ærede Udvalgs Udtalelser i saa Henseende.

Breinholdt: Naar man ser hen til den Udtalelse, som i Udvalgets Betænkning findes om det samme Punkt, hvortil jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag, kunde det ligge nær at antage, at disse Ændringsforslag i Grunden vare temmelig overflødige paa Sagens nuværende Standpunkt. Det er dog neppe saaledes, thi denne Udtalelse vil jo ikke komme til Thingets Godkjendelse gennem en Afstemning, og den vil derfor ikke blive normgivende, medmindre den vedkommende Minister erklærer sig enig med Ud-